

наркоманка, а Бобир – закоханий у неї міліціонер, то остаточно переконуюється, як потрібно жити. Шкода, що ось у цьому варіанті її долі Влада стає жертвою одного зі своїх клієнтів. Проте посланці вищих сил, які дарували цим людям випробування – Інгольв і Мойра – дають ще один шанс закоханим Владі і Юрку (Бобирю): п'ять літрів крові, які погоджується віддати Влада, аби маршрутка відвезла людей до пункту призначення, виявляються надто гарячими, тому залишаються для неї якись краплини, аби в майбутньому і вона змогла вижити, назавжди стерши із пам'яті своє колишнє життя і розпочала нове з Юрком.

Такий шанс отримує кожен із пасажирів. Прооперувавши всю ту жахливу ірреальну ніч хворих мерців, Павло Штос таким чином спокутував свій гріх за свою лікарську помилку, коли в нього на операційному столі померла молода дівчина, бо в її матері не було грошей розрахуватися за надані приватною лікарнею послуги. Достатнього усвідомлення йому надало й випробування одним із шляхів його долі, коли Мойра з Інгольвом показують йому щасливе видиво, як могло бути б – де він не взяв ті гроші за операцію з Квітослави, мами пацієнтки, натомість же закохався в неї по самісінькі вуха. Згодом вони відкрили приватну клініку народної медицини. Йому теж дозволяють обрати цей шлях.

Юлія і Генік теж проходять свій шлях і своє випробування. Після цієї ночі, де Юля себе побачила, ніби в нічному кошмарі, майбутньою алкоголичкою-бомжихою, бо у свій час потайки від чоловіка все-таки зробила аборт і за це поплатилась вигнанням з дому, вона теж робить висновки і стає смирнішою, усвідомленішою жінкою.

Ксенія – затуркана, сільська двадцятидвохрічна жінка, з трьома дітьми, яка завжди, окрім мішків з картоплею, мріяла хоч інколи одягти яскраві прикраси, мріяла весь вік про ту червону помаду за сорок гривень... Їй у цю ніч дається такий шанс. Вона стає талановитою співачкою. Має абсолютно все. Окрім, коханого чоловіка Василя, який невдовзі помирає. Вибір її остаточно – мати і сім'ю, і кар'єру. Добре, що дивними містичними посланцями це дозволено.

І нарешті, Ліда. Цей образ вдається авторці описати особливо проникливо. Жінка, яка в житті нічого доброго не знала, окрім побоїв чоловіка, а потім – відчуження сина, тяжке захворювання. Її доля зачепила за живе Інгольва. Він показує Ліді у нічному мареві випробуванні, як могло б бути. Він – люблячий чоловік, син, майбутня донька Софійка, яку в реальному житті ще ненароджену вбив справжній чоловік Ліди. Звісно, що вона просить саме такої долі.

Відтак всі герої пройшли свої випробування і змогли змінити життя на краще. Письменниця завершує книгу оптимістично, даючи і Владі шанс вижити і бути з Юрком-Бобирем. При цьому виправдовується, що інколи герої починають жити власним життям, незалежно від волі письменника. Тому таке відчуття хеппі-енду, з одного боку ніби заспокоює і вмиротворює читача-реципієнта, а з іншого – полишає тривогу за власне неусвідомлене почасті життя, за необдумані вчинки і поведінку.

Отже, психологічний роман Наталки Шевченко розгортає цікаву тему – тему випробування життям, людської честі, моралі, любові – і претендує на окремішне місце в контексті сучасної масової літератури.

Одержано редакцією 14.04.2015 р.
Прийнято до публікації 27.05.2015 р.

УДК 821.161.2 Гурницька

Оксана ВЕРТИПОРОХ

РОМАН, ЩО ЗІГРІВАЄ ДУШУ

Гурницька Наталя. Мелодія кави у тональності кардамону / Наталя Гурницька. – Львів : ЛА «Піраміда», 2013. – 400 с.

Якщо кілька років назад у критиці звучала думка, що добротних любовних романів, детективів, бульварного читива українському письменству просто бракує, і публіка заповнює цю

нішу книгами іноземних видавництв, то наразі ми маємо величезну кількість захопливих пригодницьких, детективних, любовно-еротичних романів українського виробництва. Ці книги – з гарно скроєним сюжетом, виразними й психологічно наснаженими образами-персонажами, із цікаво презентованою проблематикою та мовою. До такої когорти належать твори Наталії Гурницької – української письменниці родом зі Львова. «Мелодія кави у тональності кардамону» (2014) – це результат її десятирічної праці, роман, що є гарним зразком сучасної емоційної та інтелектуальної жіночої прози. В анотації читаємо, що це пронизлива історія забороненого кохання між донькою священника й одруженим польським шляхтичем. З перших сторінок ми бачимо образ молодій дівчини, котра виховується у сім'ї тітки. Оскільки мати померла, то весь спадок Анни й Андрія (її брата) належить новій сім'ї опікунів. Анна виховується в пуританських традиціях, повністю віддана сім'ї опікунів та вихованню тітчиних дітей. Проте дорослішання й кохання не за горами. Доля дарує Анні вишуканий презент. Це Адам, літній чоловік, польський шляхтич, котрий проживає зі своєю дружиною в сепарації (повне припинення спілкування між подружжям, при цьому шлюб не розривається). Звісно, для шістнадцятирічної дівчини, вихованої в добропорядній сім'ї середини XIX століття, таке кохання є забороненим і гріховним вчинком. Проте обох це не зупиняє. Зважаючи на повнокровно виписаний образ Анни, всі можливі засоби психологічного відображення почуттів, рефлексій героїні, образ Адама, на мою думку, дещо спрощений, схематизований. Спочатку здається, що це лише занадто впевнений і самозакоханий пан, котрий прагне звабити невинну молоденьку дівчинку. Його тілесні бажання закцетовані, і тому видаються досить наївними спроби авторки надати серйозності й глибини таким почуттям. Проте згодом динаміка розвитку почуттів Адама й Анни зростає. Ми бачимо, з якою пристрасстю й впевненістю Адам переступає всі перестороги рідних і знайомих і, більше не переховуючи Анну, починає з нею жити. З високою емоційною напругою зображений вчинок Анни, коли їй доводиться самій виховувати двох малих дітей, одне з яких – дитя Анелі, дружини Адама, котра померла під час пологів. А потім, по переїзді до Адама займатись і вихованням двох старших дітей коханого чоловіка. Нарешті на декілька років Анна й Адам отримали подарунок долі – родинні теплі вечори без підозріливих поглядів прислуги, визнання Анни родиною Адама, щасливі діти. Проте авторка все-таки акцентує на тому, що удари долі завжди наносяться тоді, коли людина перебуває в полоні щастя й абсолютної гармонії. Адам від сім'ї приховує свою хворобу серця. Тому справжнім ударом для Анни стає неочікувана смерть чоловіка. Попри це доля дарує Анні надію – вона знову чекає на дитину від коханого чоловіка. Молода жінка впевнена, що це буде син, що все життя нагадуватиме їй про найщиріше і найглибше почуття любові.

Так львівською письменницею було розкрито таємницю ще одного жіночого серця, здійснено подорож у глибини людської душі, цікаво й талановито репрезентовано психосемантику жіночої та чоловічої сутності. Тому, думається, цей роман для тих, хто стомився від щоденної суєти, інтелектуальних рефлексій та затяжних депресій і зможе відчувати від читання цікавої любовної історії насолоду, релакс та душевну гармонію.

Одержано редакцією 14.04.2015 р.
Прийнято до публікації 27.05.2015 р.

УДК 821.161.2 Струцюк

Юлія ВОЛИНЕЦЬ

ВЕЛИЧНА МІСІЯ БОГОМ ДАНОГО ГЕТЬМАНА...

Струцюк Йосип. Бог задумав інакше... : роман / Й. Г. Струцюк. – Луцьк : ПВД „Твердиня”, 2014. – 392 с.

Історична тема була завжди гостроактуальною і доволі широко опрацьованою у творчості багатьох українських і зарубіжних письменників різних епох та стилів. Особлива увага в таких